

Til
Medlem af Inatsisartut
Olga P. Berthelsen
-/her

Skriftlig besvarelse af medlem af Inatsisartut, Olga P. Berthelsens, Inuit Ataqatigiit, § 37 spørgsmål.

17. januar 2011
Sagsnr. 2011-044427
Dok. Nr. 541304

Spørgsmål til Naalakkersuisut vedr. behovet for at ansætte demenskoordinatorer

Postboks 1160
Tlf: 34 50 00
Fax: 32 55 05
3900 Nuuk
Email: pn@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Jeg takker medlem af Inatsisartut for spørgsmålene. Emnet er meget aktuelt, idet et flertal i Inatsisartut på efterårssamlingen 2010 vedtog et beslutningsforslag om, at Naalakkersuisut senest til FM 2012 pålægges at fremlægge en demensredegørelse, og at der senest på FM 2013 skal fremlægges en samlet og langsigtet demensplan.

Spørgsmålene er som følger:

- 1. Anser Naalakkersuisut, at der er et behov for at ansætte demenskoordinatorer?**
- 2. Agter Naalakkersuisut at arbejde for, at der kan ansættes demenskoordinatorer og hvorledes kunne dette organiseres?**
- 3. Hvilke økonomiske og administrative konsekvenser ville det have at gennemføre visionerne i Naalakkersuisut omkring demenskoordinatorer, og kan dette ske ved prioritering indenfor den samlede eksisterende økonomiske ramme for Selvstyret?**

Naalakkersuisut er meget bevidst om, at befolkningsudviklingen i årene fremover betyder, at der kommer flere ældre, og dermed også demente. Denne udvikling bevirker, at ældreområdet, herunder ældreplejen, vil påvirkes tilsvarende.

Ad. 1)

Naalakkersuisut vil ikke underkende, at der kan være fordele ved, at der ansættes demenskoordinatorer.

Ansvarsfordelingen indenfor demensområdet er som følger:

- Sundhedsvæsenet er forpligtet til at varetage udredning og diagnosticering af demens.
- Kommunerne er ansvarlige i forhold til personer med vidtgående handicap, herunder personer med demens, som er blevet omfattet af handicaplovgivningen.
- Kommunerne er ansvarlige for pleje- og omsorgstilbud for ældre demente, jf. regler herom, bl.a. landstingsforordning om ældreinstitutioner mv.

Det påhviler således kommunerne qua de sociale regelsæt at varetage de socialfaglige opgaver vedrørende personer med demens.

Naalakkersuisut finder det vigtigt, at det kommunale selvstyre respekteres, hvorfor Naalakkersuisut som udgangspunkt ikke vil komme med anbefalinger for ansættelse af demenskoordinatorer.

I arbejdet med udarbejdelsen af en demensredegørelse og demensplan vil kommunerne deltage som aktiv part. Hvis demensredegørelsen afdækker koordinationsproblemer eller koordinationsbehov mellem kommuner og Selvstyre og kommunerne imellem, vil det i den forbindelse være muligt at foreslå en eller flere demenskoordinatorer/ressourcepersoner med central og/eller lokal placering. En fuld analyse af området vil samtidig sikre et solidt grundlag for, hvilke opgaver demenskoordinatorerne skulle varetage for at opbygge, fastholde og koordinere viden og erfaringer på området.

Ad. 2)

Hvis demensredegørelsen og den efterfølgende demensplan afdækker et behov for bedre koordinering mellem Selvstyret, dennes underliggende institutioner og kommunerne, vil Naalakkersuisut naturligvis forholde sig positivt overfor ansættelse af en central fagperson til området. Dette kunne være i form af en demenskoordinator eller som en tidsbegrænset projektstilling, til udvikling af et område, som kommunerne efterfølgende skal varetage.

Hvis kommunerne finder, at der for nuværende er behov for at ansætte demenskoordinatorer i kommunerne, må det være op til kommunerne, om de indenfor egne økonomiske rammer kan finansiere ansættelse af sådanne, eller ønsker at undersøge mulighederne for en fælleskommunal løsning, eventuelt via samfinansiering.

Ad. 3)

Idet ældreområdet er en opgave, der er udlagt til kommunerne, har Naalakkersuisut ikke mulighed for at vurdere det aktuelle behov for demenskoordinatorer eller komme med anvisninger på finansieringen af sådanne.

Hvis demensredegørelsen og den efterfølgende demensplan afdækker, at der er et behov for at ansætte en centralt fagperson til demensområdet, vil de økonomiske og administrative konsekvenser heraf også indgå i beslutningsgrundlaget.

Med venlig hilsen

Agathe Fontain

10. januar 2011

Med henvisning til § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg herved følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

(Medlem af Inatsisartut Olga P. Berthelsen, Inuit Ataqatigiit)

- 1) Anser Naalakkersuisut, at der er et behov for at ansætte demenskoordinatorer?
- 2) Agter Naalakkersuisut at arbejde for, at der kan ansættes demenskoordinatorer og hvorledes kunne dette organiseres?
- 3) Hvilke økonomiske og administrative konsekvenser ville det have, at gennemføre visionerne i Naalakkersuisut omkring demenskoordinatorer, og kan dette ske ved prioritering indenfor den samlede eksisterende økonomiske ramme for Selvstyret?

Begrundelse:

Vi ved alle, at der bliver flere og flere demente og at disse har særlige behov for omsorg, foruden at pårørende og ansatte har brug for viden om og erfaringer omkring demens og omsorg for demente. Under EM 2010 vedtog et flertal i Inatsisartut da også et beslutningsforslag, hvorefter der skal fremlægges en samlet og langsigtet demensplan. Alle medlemmer i Inatsisartut var enige i behovet for, at vi er nødt til at have en samlet og landsdækkende demensplan.

I forlængelse af denne beslutning finder jeg, at det vil være meget relevant at få vurderet fordelene og perspektiverne ved, at der kunne ansættes demenskoordinatorer, der landsdækkende eller på kommunalt plan skal kunne koordinere og varetage opgaverne og udfordringerne indenfor demens- og omsorgsområdet.

Jeg finder, at det er meget vigtigt for den fremtidige demensindsats, at man allerede nu gør sig overvejelser om, hvorvidt det kunne være en fordel, at få ansat demenskoordinatorer, således at vi her i landet og i kommunerne opbygger, fastholder og koordinerer viden og erfaringer på området.

Jeg skal med henvisning til fristen for at anmelde forslag til FM 2011 anmode om, at der foreligger en besvarelse i løbet af 10 dage.